

PAVLÍKOVSKÁ RADNICE

Informační list městyse Pavlíkov 2/2023

Oprava střechy garáže u čp. 58

Z JEDNÁNÍ ZASUPITELSTVA

Dne 22. 2. 2023 zastupitelstvo na svém jednání

- schválilo prodej pozemku p. č. st. 83 v k.ú. Ryšín
- schválilo zveřejnění záměru na pronájem nebytových prostor v budově úřadu Městysse Pavlíkov
- schválilo odpisový plán Městysse Pavlíkov, ZŠ a MŠ Pavlíkov na rok 2023
- schválilo účetní závěrku VHČ Pavlíkov za rok 2022
- schválilo zlepšený hospodářský výsledek VHČ za rok 2022
- schválilo uzavření smlouvy s Muzeem T.G.M. Rakovník, IČ 00360155, Vysoká 95, 269 01 Rakovník, jejímž předmětem je dočasné užívání sbírkových předmětů vystavených v budově úřadu Městysse Pavlíkov
- schválilo sazebník úhrad za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím
- schválilo zrušení knihovny v obci Chlum
- schválilo smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a dohodu o umístění stavby se společností ČEZ Distribuce a.s., jejímž předmětem je přeložka na parc. č. 2595, parc. č. 2481/16, parc st. 43 a parc. st. 5 v k.ú. Pavlíkov
- schválilo vstup Městysse Pavlíkov do Svazku obcí Křivoklátska
- pověřilo starostu městysse Pavlíkov schvalováním a administrací výpůjček objektu č.p. 100 v Pavlíkově
- schválilo cenu za výpůjčku nebytových prostor Kulturního domu Chlum č.p. 60 pro všechny žadatele na částku ve výši 500,- Kč/den plus náklady na spotřebované energie (vodné, stočné, elektřina a otop).

Dne 29. 3. 2023 zastupitelstvo na svém jednání

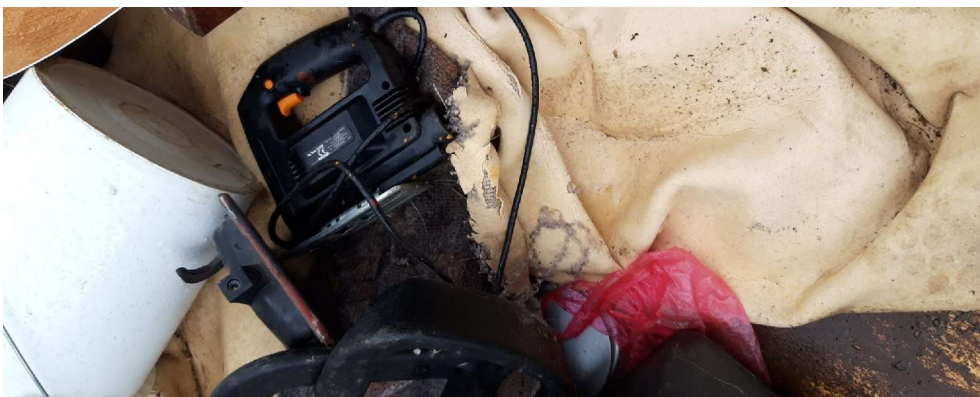
- schválilo pronájem nebytových prostor v budově úřadu Městysse Pavlíkov od 1. 5. 2023 za účelem poskytování služeb pro občany (manikúra, pedikúra, kosmetické služby, masáže)
- schválilo prodej pozemků parc. č. st. 176 o výměře 3 m², st. 177 o výměře 10 m² a p. č. 826/8 o výměře 38 m² v k. ú. Chlum
- schválilo smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a dohodu o umístění stavby se společností ČEZ Distribuce a.s., jejímž předmětem je přeložka na parc. č. 454/2 v k.ú. Pavlíkov
- schválilo účetní závěrku ZŠ a MŠ Pavlíkov za rok 2022
- schválilo výběr zhotovitele stavby „Obnova komunikace – panelová cesta v Pavlíkově III. etapa“ se společností Froněk spol. s.r.o., IČ 47534630, Zátíší 2488, 269 01 Rakovník, za cenu díla 5 488 027,56 Kč bez DPH, koordinátora bezpečnosti práce a ochrany zdraví při práci s Ing. Vlastislavem Gebhartem za cenu 29 000,-

- Kč bez DPH a činnost technického dozoru investora s Ing. Karlem Endyšem za cenu 140 000,- Kč, není plátce DPH
- schválilo výběr zhotovitele stavby „Rekonstrukce chodníku u silnice III. /2333 Pavlíkov“ se společností Stavkom Veletice spol. s r.o., IČ 06935508, Veletice 1, 438 01, Holedeč, za cenu 2 340 674,- Kč bez DPH, koordinátora bezpečnosti práce a ochrany zdraví při práci stavby s Ing. Vlastislavem Gebhartem za cenu 18 800,- Kč bez DPH a činnost technického dozoru investora s Ing. Karlem Endyšem za cenu 45 000,- Kč není plátce DPH
 - schválilo výběr zhotovitele stavby „Vybudování školního hřiště v areálu ZŠ a MŠ Pavlíkov“ se společností UT sport spol. s r.o. IČ 03760359, Nad lávkou 672/5, 160 00, Praha 6- Vokovice, za cenu 1 867 671,44 Kč bez DPH, koordinátora bezpečnosti práce a ochrany zdraví při práci s Ing. Vlastislavem Gebhartem za cenu 14 800,- Kč bez DPH a činnost technického dozoru investora s Ing. Karlem Endyšem za cenu 48 000,- Kč není plátce DPH
 - schválilo finanční příspěvek spolku Linky bezpečí z. s., IČ 61383198, Ústavní 95, Praha 8, ve výši 7 500,- Kč
 - schválilo ukončení smlouvy o nájmu prostoru sloužícího k podnikání v KD Pavlíkov
- Dne 26. 4. 2023 zastupitelstvo na svém jednání**
- neschválilo pronájem objektu č.p. 100 v Pavlíkově
 - neschválilo prodej pozemku p. č. 1092 o výměře 289 m² a p. č. 1086 o výměře 191 m² v k.ú. Tytry
 - schválilo smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení služebnosti se společností CETIN a.s., jejímž předmětem je přeložka na parc. č. 2502/1 a 187/10 v k. ú. Pavlíkov
 - schválilo uzavření smlouvy o spolupráci při zajištění zpětného odběru a zařazení místa zpětného odběru do obecního systému odpadového hospodářství se společností EKO-KOM a.s.
 - schválilo uzavření smlouvy se společností MK-mont illuminations s.r.o. jejímž předmětem je pronájem LED vánočního osvětlení umístěných na veřejném osvětlení v obci Pavlíkov
 - schválilo dohodu o spolupráci s poskytovatelem místa výkonu trestu obecně prospěšných prací s Probační a mediační službou IČ 70888060 Senovážné náměstí 995/1, 110 00 Praha 1
 - schválilo smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a dohodu o umístění stavby se společností ČEZ Distribuce a.s., jejímž předmětem je přeložka na parc. č. 2500/2 v k.ú. Pavlíkov

Velkoobjemový odpad

tiskárny

elektrospotřebič

foto kontejnerů velkoobjemového odpadu ze dne 22. 4. 2023

S tímto přístupem občanů se nepodaří snížit náklady obce na likvidaci odpadů. Přesto, že týden před svozem velkoobjemového odpadu byl proveden odvoz nebezpečného odpadu, v kontejneru na VO se nahromadila spousta odpadu, který tam nepatří. Zbytečně vynaložené náklady na třídění odpadu by bylo možné opravdu využít jinde. Veškeré informace týkající se odpadů jsou zveřejněny na webových stránkách městyse v záložce „Odpady a odpadové hospodářství“. V záložce lze zjistit způsob třídění, finanční náročnost odpadového hospodářství, poplatky, množství odpadů produkovaných v naší obci a další údaje.

Svoz BIO odpadu probíhá 1x za 14 dní, v pondělí v liché týdny.

Uskutečněné akce:

- 4. 3. SK Pavlíkov pořádal sportovní karneval
- 4. 3. prošel v Chlumu a Ryšíně masopustní průvod
- 7. 3. proběhla v budově úřadu městyse přednáška zahradnice paní Šulcové
- 18. 3. hrál pan Aksamít loutkové divadlo pro děti
- 1. 4. v prostorách budovy městyse ženy pořádaly již tradiční velikonoční výstavu
- 19. 4. byla ukončena úspěšná benefiční výstava obrazů a fotografií
- 30. 4. pálení čarodějnic
- 13. 5. pouť ke kříži ve Skřivani
- 13.5. okrskové cvičení SHD Chlum/Ryšín, Pavlíkov, Skřivaň/Tytry a Všetaty

Hůrka Pavlíkov

Turnaj

Na hřišti SK Pavlíkov proběhl turnaj minipřípravek a mladších přípravek fotbalu.

Připravované akce:

Pavlíkov

- 3. 6. proběhne na místním hřišti volejbalový turnaj /více viz. plakát/a zábava
- 4. 6. je v Pavlíkově pouť, u KD budou pouťové atrakce
- 10. 6. oslavy 20 let ženského fotbalu v Pavlíkově
- 17. 6. Spolek žen Pavlíkov zve na Dětský den s programem pro děti-Katevent
- 24. 6. v areálu fotbalparku koncert kapely Tři sestry
- 21. 7. v areálu fotbalparku vystoupí skupiny MIG 21+ Sto zvířat a hosté.
- 26. 8. Spolek žen pořádá v areálu Hůrky program Konec prázdnin
- 5. 9. proběhne v budově úřadu městyse přednáška na téma léky

Skřivaň

- 2. 6. Noc kostelů ve Skřivani /kostel sv. Štěpána/
- 3. 6. Festival Mezi lesy/více plakát/
- 19. 8. dětský den – Létohrátky u sokolovny Skřivaň

Výstava Fotoobrazů a Fotografii
Podzim 2022
Tomáše Zajíce

Kdy?
od 20.4. do 30.6.2023.

Kde?
Ve vestibulu
budovy městyse Pavlíkov.

Jsem vášnivý fotograf všech žánrů. Převážně fotím krajinu, flóru a faunu Rakovnicka. Podzim je druhé jaro, kdy je každý list květem a venku vše chytá neskutečné barevné odstíny. Srdečně vás zvu na barevnou výstavu obrázků, které jsem přes hledáček fotoaparátu zachytil na podzim loňského roku na našem okrese.

Srdečně Vás zveme na výstavu fotoobrazů a fotografií Tomáše Zajíce do vestibulu budovy městyse Pavlíkov od 20.4. do 30.6. 2023.

MEZI LESY

F E S T I V A L

3.6.2023 SKŘIVANĚ

- 13:00** Začínáme v zahradě u kostela: workshopy, start orientační hry, občerstvení, program a informace
- 13:30** **Enyky Beneš**: Malenka, divadlo pro děti od 4 let
- 14:30** **Michaela Bartoňová**, výtvarnice, loutkářka, environmentalistka STROM nebo HOUBA? Workshop pro děti i dospělé.
- 15:00** **Eva Volfová**, ing. arch., památkářka Urbanismus Skřivaně a její tradiční zástavba, komentovaná procházka
- 16:30** **Petr Borkovec**, básník, spisovatel, překladatel poezie. Autorské čtení.
- 18:30** **Jaromír Týpelt**, spisovatel, esejista, performer. Autorské čtení.
- 20:30** **dné**, koncert ambientní elektronické hudby

Během celého odpoledne se konají dílny, malování a skládání origami v kostelní zahradě a probíhá orientační poznávací hra pro děti.

Projekt byl podpořen Nadací Via v programu Misto, kde žijeme.
Pořadatel: Skřivaně z.s. facebook.com/spolek-skřivaně
Nadace Via

PAVLÍKOVSKÁ PLÁCANÁ

*Volejbalový amatérský turnaj pořádaný
SK Pavlíkovem zakončený pouťovou
zápravou pod širým nebem*

- Dne 3. června 2023 od 9.00 hod.
na fotbalovém hřišti v Pavlíkově
- Startovné 500,-/smíšený tým
Registrace možná na tel. č. 725 904 204 nebo na místě v den
turnaje v 8.00 hod.
- Občerstvení po celý den zajištěno
- K tanci a poslechu zahraje Martin Koutecký

Z historie

Vzpomínky pana Zikána, který má kořeny v Pavlíkově.

- dokončení

Sbírat špačky jsem chodil na nádraží kde byl větší provoz. Jeden den koncem května přišel k nám do místnosti lágrový policajt, že mám návštěvu na vrátnici. Já a návštěvu? Oblékl jsem si uniformu, ale šel jsem bos, bylo hezké počasí. Na vrátnici na mě čekala – MARGOT! „Du must nich vergessen, niemahls, dass Ich liebe Dich“! Překvapení? Ano, ale sladko-trpké. Margot byla ještě hezčí než ty první dva týdny v listopadu v Chemnitz. Rád jsem ji viděl, ale hned jsem si také uvědomil, že přijde den, kdy se budeme loučit. Viděl jsem, že také ona byla překvapená, překvapená tím, jak jsem byl oblečen. Vrátil jsem se do baráku, obul boty a šli jsme ke kanálu. Říkal jsem jí o mých příhodách od té doby, co jsme se rozloučili. O něčem věděla, neboť Jindra psal domů z Austrálie, ale asi také před tím. Řekla mi, že už je tady několik týdnů a že nechtěla přijít dřív, než mi bude moci pomoci. Moc se na mě těšila, ale musela si nejdřív najít byt a zaměstnání. Já jsem vzpomínal, ona mluvila o budoucnosti, naší budoucnosti. Udělali jsme si rande na pátek. Tady jsem si uvědomil, že Tonda už je v Kanadě a s ním také moje „vycházkové“ oblečení. Nezbylo nic jiného než jít v uniformě. Slíbil jsem si, že začnu šetřit na oblečení. Bylo už teplo, tak kalhoty a tričko by stačilo a na nohy tenisky. Nepočítal jsem s tím, že bych se musel někde svléknout do spodního prádla, do modrého pyžama. S Margot jsme se vídali často, měli jsme se rádi. Já jsem z mých 10DM ušetřil něco na cigaretách, i když ona všechno platila, přeci jsem někdy mohl zaklepat na dveře její komůrky v podkroví s lahví Liebfraumilch. Tady jsem si myslel, když jsem měl hlavu na bílém voňavém polštáři, až se budu vracet do lágru, do špinavé postele, že snad ta budoucnost, o které Margot často mluvila, má naději. Vzápětí jsem to ale zavrhnul a jiné zaměstnání pro „Ausledra“ nebylo. Oženit se, snad jednou odejet do jiné země, ale co potom? Nic neumím, jsem kluk s nedodělanou Průmyslovou školou. Měl jsem Margot rád. Život byl zase hezký. Bylo léto a večery spolu jsme většinou trávili na procházce kolem jezera. Stále jsem se vyhýbal stavění našeho společného života, naší budoucnosti. Rád jsem slyšel „doma“, i když tam nebylo nic moje, jen ona. Později v Americe jsem slyšel, že člověk je doma tam, kde si pověsí klobouk. To snad platí jenom tam, neboť v Americe se stěhují nejvíc ze všech lidí na světě.

Bylo léto, Margot chodila do zaměstnání a já jsem popelařil. V neděli a také někdy v týdně jsem hrál kopanou za Ukrajince proti hannoverským klubům a okolním vesnicím hrajících v nižších soutěžích. Často po zápasech za mnou přišel někdo ze soupeřovy strany, jestli bych s nimi nehrál. Dělal mě to dobře, ale bylo ještě brzy

po válce a já jsem nechtěl nic mít s Němci, mimo Margot. Jednou, když jsme hráli na druhé straně města v Linden, přišli za mnou dva chlapíci s tou samou otázkou. Mluvili o penězích, a i když mi neřekli kolik, věděl jsem, že to bude mnohem víc než za odvážení popele a odpadků z lágru. Podali jsme si ruce a slíbil jsem jim, že přijedu v úterý na trénink. Při prvním tréninku jsem gól nedal, ale několikrát jsem se dobře trefil. Po sprše, která byla dnes pro mě již druhá, jsme se sešli v restauraci na večeři. Nikdo se mnou moc nemluvil, ale jeden z funkcionářů mě řekl, abych přišel zase ve čtvrtek. Po tréninku mě pozvali do kanceláře, kde mi oficiálně nabídli místo v mužstvu. Dohodli jsme se na podmínkách, z čehož pro mne byly nejdůležitější peníze. Nebylo jich moc, ale mnohem, mnohem víc než těch 10 DM, které jsem dostával za popelařinu. Jednou když jsem jel do lágru po tréninku, slyšel jsem v tramvaji za zády: "Sepp, hast Du gesehen? Der verfluchte Auslender kann schussen und er schusst mit alle beide"! Vzpomněl jsem si na paní učitelku Cujanovou, že mě naučila tolik, že jsem tomu rozuměl. Moje vzpomínka také patřila panu Herychovi, který se staral o nás dorostence v S. K. Veleslavín a ačkoli kopanou sám nikdy nehrál, dbal na to, abychom hráli oběma nohama.

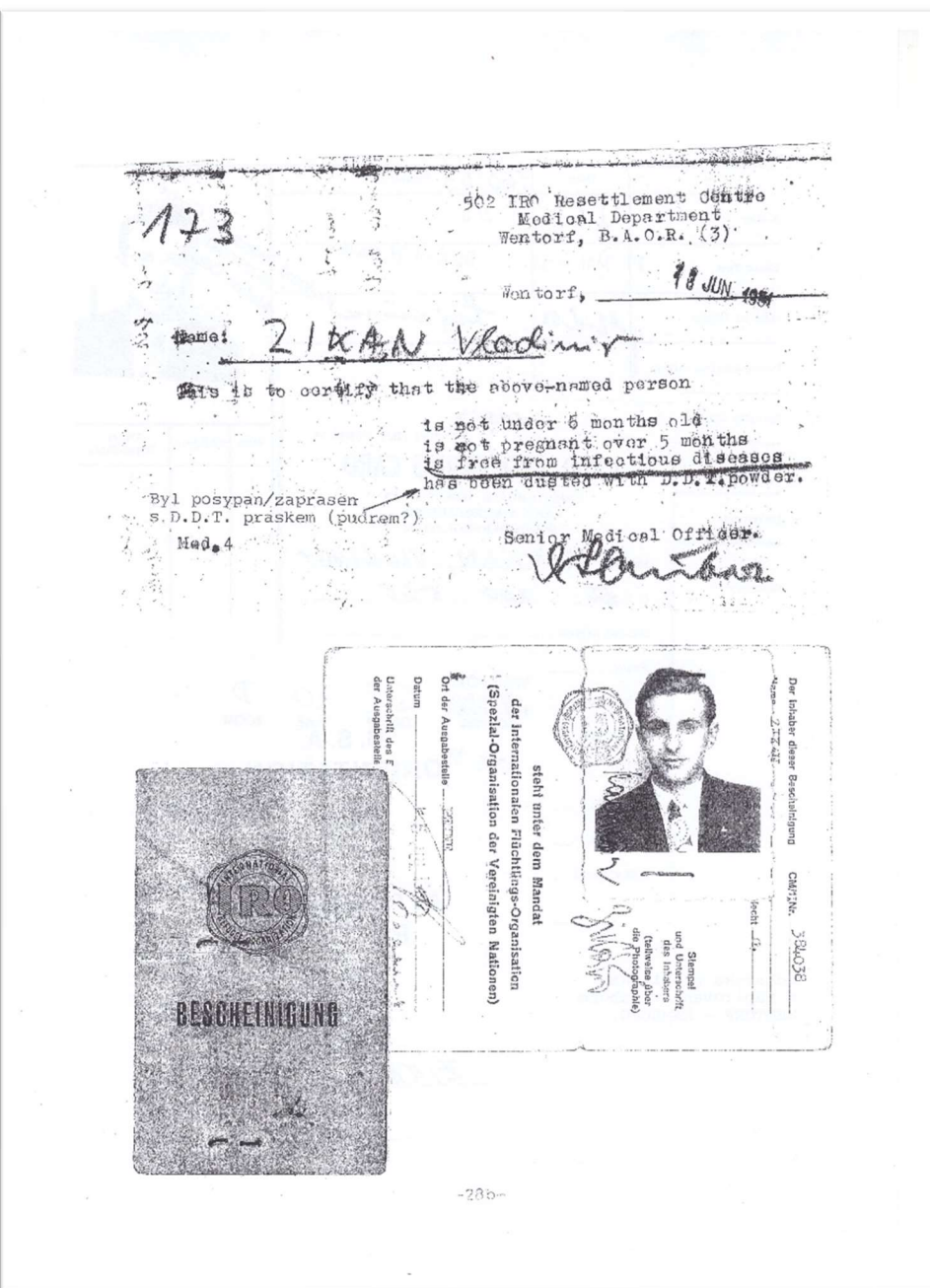
Můj a také Margot životní standard se zvýšil, neboť nyní jsem s ní mohl finančně udržet krok. Z prvních peněz jsem si koupil hráškově zelené plátěné kalhoty, bílé tričko s pruhem přes prsa a malou kapsičkou, několik párů ponožek, spodní prádlo a tenisky. Zase jsem byl oblečený po několika měsících ve svém! Trénoval jsem víc než měsíc, ale stále jsem nic nepodepsal. Věděl jsem, že bez mého podpisu nemohu hrát ligu, která začínala během několika příštích dní. Němci mi řekli, že je problém v mém případě a jistě také jiných cizinců, kteří opustili svoji zem ilegálně. Mě říkali, že musím čekat. Trénoval jsem, bral jsem peníze a čekal.

Jednou koncem léta v kuchyni, kde se vydávalo jídlo, byla vyhláška. Všichni, kteří nemají emigraci v procesu, jsou převedeni na německou ekonomii a budou přestěhováni do tábora v Braunschweig. Na transportním seznamu bylo moje jméno, Evžena Hemerky, Pepíka Aplta, Ladi a Very Jonakových a desítky jiných. Stěhovali jsme se během dvou týdnů. Tak jako někdo jiný rozhodl o mém životě s Uršulou, bylo to tak i s Margot. Tentokrát jsem to byl já, kdo odjel. Přišel den, kterého jsem se bál, když jsem viděl před třemi měsíci Margot před vrátnicí. Dlouho jsme s Margot o všem mluvili, ale já jsem vždy došel k závěru, který mi kazil hezké chvíle, když jsme byli spolu. Situace byla o mnoho lepší, než když za mnou přijela do lágru, ale i tak vyhlídky do budoucnosti býti spolu nebyly slibné. Rozloučil jsem se s Margot. Těžké, těžké rozloučení, když jsme spolu naučení! Slíbili jsme si, že si budeme psát.

Na nádraží nás odvezli v nákladních autech. Jedno z nich bylo to, s kterým jsem popelařil. Cesta do Braunschweig netrvala dlouho, je to míň než 100 km. Zase

jsem byl blíž Praze! To byla moje poslední cesta na východ. Vždyť téměř před dvěma roky jsem jen o kousek dál prošel dírou v Železné oponě. V Braunschweigu na nádraží na nás čekala nákladní auta, která nás odvezla po dlouhé Braunschweigstrasse na okraj města, kde byl náš nový domov. Tady to bylo jiné, lepší než Buchholz. Místo kuchyně byl velký obchod s potravinami, uhlím a hospodou, kde se točilo pivo. Bylo možné jít do kina několikrát týdně, zahrát si

s místní jedenáctkou kopanou na pěkném hřišti nebo volejbal. V hospodě byl ping-pongový stůl. Tato kasárna byla kdysi pýchou Goringova Luftwaffe. Evžen, Pepík a já jsme dostali rohovou místnost na druhém patře s vyhlídkou na zarostlou rozjezdovou dráhu, odkud snad startovala letadla bombardovat Londýn. Tady jsme měli tři postele s lepším, a hlavně čistším vybavením než ty v Hannoveru, skříň, stůl, dvě židle a malá kamna v rohu vedle radiátoru od ústředního topení. Proč také kamna jsme zjistili o několik týdnů později, když začala být zima. Topení

nepracovalo! Sprchy, záchody a prádelna byla společná pro celé patro. V kanceláři, kde vedení tábora bylo německé (právnicky jsme stále spadali pod anglické úřady) nám dali instrukce kde se hlásit na Arbeitsamt, kde budeme dostávat Unterstutzung. Nepamatuji kolik to bylo, ale jistě málo. Když jsme se ale všichni tři dali dohromady, život byl víc než snesitelný. Z první výplaty jsme si

koupili rádio, které pro nás mělo jen jednu stanici – Praha. Naším zdrojem světových zpráv byla Svobodná Evropa z Mnichova a také někdy Deutsch Nachrichten. Bylo hezké si v neděli dopoledne poslechnout z Prahy dechovku. Já jsem měl větší vydání než moji kamarádi, neboť i když jsem se na léto „dobře oblékl“ v Hannoveru, na zimu, která nebyla daleko, jsem neměl nic. Ale i to jsem zvládl ošacením z druhé ruky. Na začátku září nám třem řekl Bohdan Tichý, který se sem také přestěhoval s rodinou, jestli bychom se nechtěli zúčastnit týdenního semináře, pořádaného studenty Sociálně Demokratické strany Německa. Život nebyl špatný, ale zase na tak dobrý, abychom to pozvání nepřijali. Seminář se konal v místní Kant-Hochschule za účasti dvou nebo tří studentů/studentek reprezentujících své země v západní Evropě. My tři králové jsme byli jediní z východu. Moderně vybavené místnosti a velké posluchárny byly v perfektním stavu, tak jako ubytovny a jídelna. Ve velké koncertní síni stálo na jevišti černé křídlo. Seminář se vedl v němčině a v angličtině, takže my Češi jsme o něco přišli. Program byl zaměřen na politickou situaci ve světě, ale hlavně v Evropě. My tři z celé té společnosti jsme byli jediní, kteří nestudovali na vysoké škole. Já jsem měl sice namířeno na vysokou, ale ten plán změnil Vítězný únor.

Ubytování bylo lepší než „doma“, strava výborná a kolik kdo snědl a bylo to zadarmo! Hodiny mezi večeří a večerkou byly tak, jak jsme je chtěli žít. Brzy jsem objevil, že v mnohých místnostech bylo piano. Našel jsem jich také několik na chodbě ve sklepě. Sem jsem si chodil zahrát. Chodil jsme na koncerty, hrál ve sklepě na piano. Přišlo jaro. S hezkým počasím přišla obálka se zprávou, že N.D.W.C., katolická organizace v U.S.A. má pro mne sponzora. V obálce byla také jízdenka na vlak do Hamburku kde se mám hlásit v táboře Wentorf. Tady jsem zase začal s výpovědí od toho dne, kdy mě paní Bohmová pomohla na tento svět. Dva úředníci, Američani, chtěli o mě vědět všechno a mysleli všechno. Výslech trval dlouho. Když se mnou byli hotovi, začaly lékařské prohlídky. Tady jsem se bál, jak to dopadne, neboť po téměř třech letech kouření toho, co jiný hodil na ulici a diety, která jistě není v žádné kuchařské knize, jsem měl k tomu důvod. Také zuby musely být v pořádku, nebo ven. Tady jsem byl hnedle dva týdny, a tak jsem měl hodně času si prohlídnout Hamburg. Do Braunschweigu jsem se vracel, aniž bych věděl, jak jsem pořídil. Po cestě zpět jsem musel zase měnit vlak v Hannoveru. Jak by bylo snadné zajít na chvíli za Margot, ale to by nebylo řešení, jen oddalování toho, co musí přijít. Do otevřené rány se nemá sypat sůl. Čas se nezastavil. Někdy jsem si šel zahrát s místní táborovou jedenáctkou kopanou nebo volejbal, chodil jsem na procházky. Jednou v neděli jsem se šel podívat na kopanou. Do Braunschweigu přijela v Hannoveru Armenia tak, jako místní Eitrach Oberligu Nord. Zase jsem si potvrdil, že jsem v Arménii hrát mohl a možná jsem

měl zůstat s Margot. Nyní ale bylo pozdě, kolečka na cestu do Ameriky se roztáčela.

V polovině června přišla zase obálka, taková, v jaké jsem měl před několika týdny pozvání a jízdenku do Hamburku. Tentokrát to bylo do Grohn u Bremerhaven a vzít si sebou vše s čím chci odjet do Ameriky. Koupil jsem si nový kufr. Jaký? Černý s uchem! Do kufru jsem dal jen věci, které byly absolutně nutné, několik fotografií, dopisy od Margot a Uršuly. To ostatní, což nebylo moc, jsem nechal klukům na prodej. Rozloučil jsem se u Hedderichů /rodina s kterou jsem se seznámil a dávala mi trochu pocit domova/, což byla trochu náhrada za to, že jsem se nemohl rozloučit téměř před třemi roky s rodiči v Praze. Budeme si psát. Tak jako do Hamburku tak i do Grohn jsem musel měnit vlak do Hannoveru. Měl jsem čas ještě jednou jít do čekárny, kde jsem slavil moje první Vánoce za hranicemi a sbíral špačky v hnědé uniformě! Tábor byl takový, v jakých jsem žil od začátku prosince 1948, jen s tím rozdílem, že tady bylo živo. Tady byla poslední zastávka před odjezdem do U.S.A. Transporty lidí, kteří odjížděli k lodím na cestu přes oceán, vystřídali noví příchozí. Zase nastalo dlouhé čekání. Papírově to byla jen formalita, ale zdravotně jsem musel zase prodělat vše jako v Hamburku, jestli se něco nezměnilo.

V Grohn jsem byl snad týden, když jsem našel moje jméno na transportní listině. Ještě jednou na nákladní auto. V Bremerhaven byla v přístavu zakotvena veliká, šedě obarvená loď s jménem General Muir. Zase jsem musel ukazovat papír, než jsem přešel po můstku na palubu. Tady jeden z námořníků ukázal kudy do podpalubí. V této veliké hale s dost nízkým stropem byly desítky lůžek v několika vrstvách nad sebou, z kterých jsem si mohl vybrat volné místo. Netrvalo to dlouho a vše bylo obsazeno muži všech věků a chlapci snad od šesti roků. General Muir se dal zvolna do pohybu po řece Weser směrem na sever. V Cuxhaven jsem měl ještě jednou možnost se rozloučit s domovem. Část těchto vod tvoří Labe, které sem vede vodu z našich Krkonoš. Na lodi se muselo pracovat. Já jsem byl přidělen do jídelny na snídani. Můj úkol byl dohlížet nad tím, aby každý, kdo byl po jídle, odnesl příbory a ták, který sloužil za talíř, na místo odkud šlo vše do myčky na nádobí. Nad dlouhým pultem, kde se vydávalo jídlo byl veliký nápis, kterému jsem a myslím že málo kdo z nás rozuměl: „TAKÉ ALL YOU WANT – EAT WHAT YOU TAKÉ“! /VEZMI SI CO CHCEŠ – SNĚŽ CO SI VEZMEŠ/ Za rok a půl na cestě na Koreu jsem byl na té samé lodi jen s jiným jménem, Marine Serpent. Ta samá loď, ten samý nápis:“! Tyto Liberty Ships byly používány za války k přepravě vojáků do Evropy a těch, kteří válku přežili zpět do U.S.A. Po snídani jsem měl volno až zase do druhého dne. Loď plula po řece pomalu, ale již tady začali někteří pasažéři zvracet, více z vědomí že nebyli na pevnině. Druhý den jsem byl na palubě hned

po snídani. Byli jsme na severním konci nám tak známém z války kanálem La Manch. Na pravé straně v záplavě slunečních paprsků se objevily slavné Bílé útesy Doverské, poslední pohled zblízka na Evropu. Ještě jednou jsem se se vším rozloučil. V kufříku bylo hodně místa, kde jsem si vzpomínky na devatenáct let krásného života ve Vokovicích a téměř třech letech v lágrech Západního Německa. Tři roky v Německu byla škola, kterou bych nikomu nepřál i když z ní často čerpám. Přišel jsem o to, co má být nejhezčí věk v životě člověka, ale nebylo to zbytečné. Pro mne to byl čas, kdy mnohokrát jsem byl až na dně sražený na kolena, sbíral špačky na ulici v hnědé uniformě, což byl můj jediný majetek a ve společnosti lidí kdy mnozí námi neprávem pohrdali. Ale ani tenkrát jsem nikdy nemyslel na to, že to vzdám a vrátím se domů jak to někteří udělali. V polovině července 1951 jsem vystoupil z lodě na pevninu v New Orleans na řece Mississippi ve státě Luisiana. Amerika mě přijala a nabídla vše, co by mi bylo odepřeno, kdybych zůstal. Odepřeno lidmi mluvícími řečí, řečí, kterou mne naučila moje matka. „GOD BLESS AMERIKA“!

Napsal jsem o svých začátcích na cestě „do světa“ mnohem víc, než jsem měl v úmyslu. Dnes, když se dívám zpět, mohl bych psát a psát, neboť bylo hezké a příjemné být zase mladý, být s lidmi které jsem měl rád a co víc, oni měli rádi mne. Začal jsem až od toho dne „dávno“, neboť chci, abyste viděli, jak jsem žil, kde jsem vyrůstal a tím lépe pochopíte, že moje rozhodnutí nebylo lehké. Když jsem si dnes to moje psaní přečetl a kdybych začínal znova napsal bych to jinak, ale nakonec by to bylo to samé. Tak jako každý z nás tak, i já, kdybych žil svůj život znova, udělal bych hodně věcí jinak, ale nikdy, nikdy bych nezměnil 4. listopad 1948. Snad by to nebyl čtvrtek, datum by bylo jiné a šel bych jinou cestou, ale tím samým směrem. Někdy jsem zakopl a udělal kotrmelec, ale to bylo proto, abych mohl vstát a jít dál, jít lépe. Ztratil jsem roky, které mají být nejhezčí v životě dospívajícího muže, ale našel jsem svět, kde lidé mohou důstojně žít. V dobách, kdy bylo nejhůř, jsem se naučil bojovat se skutečností, vyhrát a vytrvat na cestě za cílem, který jsem si určil, díky základu, který mi dali moji rodiče. Ani v té nejhorší době jsem nepoznal nenávist k těm neznámým lidem, kteří mě nepřímo na moji cestu poslali. Nikdy jsem ale neodpustil to, že jsem musel odejít bez rozloučení se s rodiči, abych je chránil při výslechu, kam můj táta byl předvolaný, chránil tím, že o mém odchodu nevěděli a nemuseli nic zapírat. Život v táborech nebyl lehký, ale i když několik měsíců jsem neměl nic, nic jen pyžamo, hnědou uniformu a bagančata, měl jsem výhodu oproti jiným, byl jsem sám! Mnozí tenkrát odešli také s jedním kufříkem jako já, ale nechali za sebou majetek a existenci, k čemuž se v mnohých případech těžce dopracovali.

Od roku 1991 se vracím do Prahy pravidelně každé léto a vždy se těším. Škoda, posledních několik roků pokaždé najdu o někoho méně.

Otec se vyrovnal s prací nádeníka, kterou mu za války našel pracovní úřad. Táta nebyl politik, táta byl dobrý občan a vlastenec. Když jsem se vrátil do New Yorku z Koreje v roce 54, o několik dní později jsem dostal dopis na moji starou adresu, že můj táta zemřel. Někdy jsem si myslel, že ho, jelikož je starý pustí z ČSSR sem k nám na návštěvu a že ho vezmu na kousek cesty kudy se vracel z legií přes Vencouver a Montreal. Víím, že by byl rád a já snad ještě raději. Máma vydržela déle a po několika pokusech konečně dostala povolení k cestě do Ameriky v roce 1964. Jel jsem pro ni na letiště do New Yorku, aby nemusela přsedat.

BLOCK D, L.H. 48

S. 127
Hand- } Gepäck

Verzeichnis

Transportliste: L
Laufende Nr. 173

über mitgeführtes D.P.-Auswanderungsgut, enthaltend die im rechtmäßigen Besitz befindlichen persönlichen und Haushalts-Gegenstände der

1. } Ausfertigung
2. }
3. }

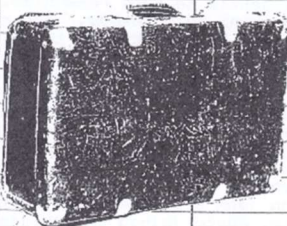
NAMEN: ZIKAN VLADIMIR

D.P. Nr.: 384038 Nationalität: TSCHECHE ZIEL (Staat): USA

Ich beantrage zollamtliche Abfertigung und erkläre, daß in den vorgeführten Gepäckstücken nur die aufgeführten Gegenstände, insbesondere kein verbotenes Eigentum enthalten sind.

Beigefügt ist: Ausfuhrbewilligung vom _____ Nr. _____

Gepäckstück Nr.	Gepäckstück Nr.	Gepäckstück Nr.	Gepäckstück Nr.
Art: <u>KOFFER</u>	Art: _____	Art: _____	Art: _____
Wert: <u>75</u> DM	Wert: _____ DM	Wert: _____ DM	Wert: _____ DM
<u>6. HEMDE</u>	kosilě		
<u>1. TURNHOSE</u>	trenyrky	To byl obsah kufru plus vzpominky	
<u>3. HANDTÜCHE</u>	rucnik	a oblecení co jsem mel na sobe	
<u>4. TASCHENTÜCHE</u>	kapesnik	s cimz jsem prijel do Ameriky.	
<u>2 P. SOCKEN</u>	ponozky		
<u>1. HOSE</u>	kalhoty		
<u>1. TENNISCHUHE</u>	tenisky		
<u>1. SCHLAFANZUG</u>	pizamo		
<u>4. UNTERHEMDE</u>	tricko		
<u>1. HANDSCHUHE</u>	rukavice		
<u>3. BÜCHER</u>	kniha		
<u>1. TAGESBUCH</u>	denik		
<u>1. PULLOVER</u>	svetr		
<u>KORRESPONDENS</u>	dopisy	Kufr jeste mam a jsou v nem	
<u>FOTOBILDERN</u>	fotografie	vzpominky a nekolik dresu z klubu	
<u>TOALETSACHEN</u>	toaletní potr.	kdo jsem hral kopanou a dvoje	
		ztrouchnivele kopacky.	

Ich erkläre hiermit, daß ich den Inhalt dieses Formulars dem Antragsteller in Sprache vorgelesen habe und daß er bestätigte, den Inhalt verstanden zu haben.

DEUTSCH

Unterschrift: Vladimir Zikan

Zollamtlich abgefertigt
Zollbleie von hier Nr. _____
Zollabfertigungsstelle
Wentorf A. W.

- 29a -

Pamatuji si, že si přivezla s sebou 3 dolary, což bylo maximum, které jí vyměnili. To bylo tak dost na poplatek, který jsem platil za parkování auta. Mámě se tady líbilo, tak po čtyřnásobném prodloužení byla s námi bez několika dnů celý rok. Později udělala ještě tuto cestu 2x.

A ještě několik slov. Nebud'te kritičtí na moji gramatiku, sloh a možná i obsah. Já víím, že bych těžko vymámil od prof. Ferdinanda Kudrny chvalitebnou, ale 58 roků je dlouhá doba. Kromě posledních několika roků, kdy píši přátelům do republiky,

jsem česky psal jen dopisy pro Sokol Hannover a naší mámě, která si stěžovala, že je to jen málo kdy. Jinak s psanou češtinou jsem přišel do styku jen většinou s exilovým tiskem (noviny) a ten jistě nebyl ozdobou českého jazyka.
(text není jazykově upraven)

Upozornění pro občany

Na přelomu května a června 2023 započnou práce na výstavbě třetí etapy **rekonstrukce panelové cesty v Pavlíkově**.

Z důvodu uzavření komunikace je objízdná trasa navržena po silnici č. II/233 až ke křižovatce se silnicí č. III/2333 a po této až ke slepé panelové cestě. Vjezd rezidentů k jejich nemovitostem bude možný, vždy ale pouze po předchozím souhlasu a domluvě se stavbyvedoucím.

Zahájení další chystané stavby je plánováno zhruba na červenec 2023, kdy bude probíhat **rekonstrukce panelového chodníku ke hřišti v Pavlíkově**. Prosíme proto občany, aby při cestě na hřbitov, hřiště, Fotbalturf a pod. dbaly zvýšené opatrnosti.

Poslední velkou plánovanou stavbou na prázdniny 2023 je revitalizace školní zahrady – **stavba víceúčelového hřiště**.

Do **30.6.2023** probíhají jarní slevy na uhlí. V tomto období nakoupíte nejlacinější uhlí v roce

Další nabídka

- prodej řezaného a štípaného dřeva v délce 25 cm, 33 cm a 1 m
- prodáváme použité palety, které jsou vhodné k uložení zboží nebo na topení
- prodej písků, štěrků, šlapáků a okrasného kamene

Více informací na tel.: 313533765 nebo přímo v uhelných skladech na adrese Pavlíkov 213.

Veškeré elektromontážní práce vč. oprav

Revize elektro a hromosvodů, Projekty elektro a hromosvodů

Revize kotlů DAKON na tuhá paliva

Tel: 777 718 451, email: seidl.m@elektroseidl.cz

www.elektroseidl.cz

Zpravodaj Městyse Pavlíkov je registrován Ministerstvem kultury ČR od ev. č. MK ČR E 17381. Periodicita 4 x ročně. Vydal Městys Pavlíkov 270 21 Pavlíkov 185 IČO 244 210 dne 22. 05. 2023. Do zpravodaje přispěli: Aleš Záblocký, Alena Svobodová, Mgr. Jana Sýkorová, Text neprošel jazykovou úpravou. Pokud se chcete podílet na vydávání tohoto zpravodaje, popř. vložit svůj příspěvek, spojte se s p. Libuší Macákovou (tel. 737617519) nebo mail: limacako@centrum.cz